

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.— Narednino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulice Molino p. o. o. št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odpri reklama gije se prosto poštino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je moč“.

VABILO

na javna narodna shoda,

ki ju sklicuje pol. društvo „Edinost“

v prostorih Ant. Miklavca št. 209 pri Sv. Mar. Mag. Spodnji.

v nedeljo dne 6. t. m. ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Ob enem se naznanja, da bo de v torek 8. t. m. shod v Rocolu v gostilni M. Prašerna za kasarno, št. 67.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 29. novembra 1896 v Škodnju.

(Zvršetak.)

Za besedo se je oglašil dr. M. Pretner. Isti je govoril po priliki: Vaprejeni ste resolucijo v obrambo naše narodnosti in v provspah svojih gospodarskih koristi, toda še v nekem drugem pogledu se godi huda krivica. Menim v cerkvenem, verskem. Ne smemo pozabiti, kako postopa večina mestnega zbora proti naši duhovščini. Napadajo jo ob vsaki priliki. Ako se duhovnik ne daje vpreči v jarm njih italijansko-politiške agitacije, in celó tedaj, ako je pokazal le jednim samim migljejem, da hoče biti dobrohoten tudi neitalijanskim vernikom, ali da noče zatajiti svojega slovenskega rojstva, hitro sledi razburjena debata v mestnem zboru. Ti napadi so postali že toli siloviti, da so slednjič prisilili škofa Glavino k odstopu. Duhovnik v Trstu se mora skoro bati oznanjevanja besedo božjo tudi v slovenskem jeziku. Ali ne živimo v Avstriji, kjer je katoliška vera prva in kjer so vsem državljanom zagotovljene jednake pravice? Ali so take razmere dostojne za pravno državo? Ali moramo trpeti vse to? Ali moramo molčati k vsemu temu?

PODLISTEK

Krivošečka gostilna.

Srbaki spisal Gjuro Jakšić; preložil A. B.

Mladerc je pogledal na označeno stran, ugledal Stojadina, sramežljivo zarudel do ušes, uprl se s komolcem ob mizo ter dalje strmél pred-se. Sedaj je bil še bolj tih in zamišljen.

„Ali si čul kaj novega, sinko?“ je pričel z nova starec.

„Nič, čika“.

„Tudi tega ne, da je sodnik Bogosav na ženitovanju Ipičevih zasnubil Stojadinovo hčer ter pri mizi rekel, da svojemu sinu Mirku že to jesen uredi samostojno gospodarstvo?“

Mladerc je zarudel kakor jagoda, rekel pa ni nič. Starec je mogel videti vsako potezo njegovega obraza in je smehljaje pasel oči na njem.

„A Stojna mu je odrekla“, je nadaljeval potem zadovoljno ter z nova motril črte mladega obraza. Mladerc je pogledal krivku z velikimi, začarani očmi, ustna kota sta se zganila, kakor bi hotel nekaj reči, a je molčal. Kakor se vidi, njiju razgovor ni bil ravno nenavadno dolg.

„Povej mi, dete, si li zadovoljen s tem, he?“

Ni dosti, da so izrinili slovenščino iz vseh uradov, da vidimo le laške napise po vsej okolici, sedaj so zanesli agitacijo še v cerkev. Slovenske petje pode iz cerkve in v novejši čas so jeli nastavljanje župnike, ki ne umejo slovenski. Dosedaj je bila cerkev jedini kraj, kjer smo se čutili varne in enakopravne, a sedaj so zastavili svojo sekuro tudi na to najsvetejšo, na to sveto vez, ki nas je družila in spajala. Nedavno temu se je celo ponašal neki poznani župnik in ob resnem trenutku in na resnem kraju — župnik okolice se je ponašal s tem, da ne zna slovenski. Tako daleč smo že. Ali ni še prepozno, ako se krepko postavimo v bran, ako pričnemo krepko in odločno protestovati proti tej zlorabi — proti zlorabi cerkve in vere za poitalijančevalne namene. Cerkev je tu za negovanje verskega čuta, ne pa za laško propagando. Odločno se moramo postaviti po robu vsem poskusom, da bi se politična agitacija zanašala tudi v cerkev. Predlagam torej nastopno resolucijo:

Zborovalci zbrani na javnem shodu političnega društva „Edinost“, protestujejo proti pogostemu napadanju katoliške cerkve in njenih duhovnov od strani mestnega zbora tržaškega in

„Da, čika!“ in potem je nadaljeval, kakor bi govoril sam sebi: „če le nesrečna gostilna ne preobrne vsega“.

„Ne“, je odvrnil starec polglasno. „Le na čiko se zanesi in miren bodi! Sedaj greš pa lahke domov; glej, mračil se že; čas je; da le popušim še jedno samo pipo, pa pojdem tudi jaz domov.“

„Lahko noč, čika“.

„Z Bogom“.

Stisnila sta si roki; starejši je mirno obse del na svojem mestu, nabasal pipo, pušil dalje ter srkal iz svoje čaše. Okrog njega so brumeli pijanci in igralci. Kmeti, ki je zgubil v igri ves denar, kar ga je imel pri sebi, so drugi ročne vrgli skozi vrata. A za ves ta hrup se je starec malo zmenil; počasi je pil svojo pijačo ter se malomarno oziral, le včasih je zvedavo pogledal popa in sodnika. Iz tega je bilo spoznati, da ga ta dva najbolj zanimata. „Ta dva človeka sama sebi ne priveščata nič dobrega, še manj pa komu drugemu; tako dolgo bosta ugibala, da napravita kaj prav posebnega v nesrečnem Krivošečku“.

O teh mislih je starec drugače vzravnal svoje telo. Pipa mu je padla iz ust, roki je uprl ob mizo in s privito brado in povešenimi očmi sedel tu kakor mačka, ki preži na miši.

III.

Noč je nastala. Lepa, mirna noč. Luna še ni izšla, a večernica se je že svetila v divni krasoti. Kakor bi plesala na nebu in migala zaljubljenecem: „Jaz nisem izdajska luna, jaz sem danica, vaša sestra! Ljubite se, kakor vam srce veli; vašo tajnost obranm zase!“

Po dolinah in bregih globok mir. Le doli v vasi se čuje, kako je tam pa tam gospodar odvezal pse in kako potem tropa, glasno lajaje, naznanjujé skrbnemu gospodarju, da se bliža nekdo, ki ne spada k hiši. Kadar se je oddaljil, je tuljenje zopet utihnilo. Sedaj pa sedaj je še slišati veselega maladeniča, kako s piščalko v ustih stopa po vasi. Nanj redkokedaj zalaja pes, ker od njega se ni bati nič hudega. Kakor zvezde, tako tudi on razsvetljuje polnoč, oživlja dremajočo naravo, vzbujevaje ljubezenska čustva v srcu tistih, ki jih še poznajo. Tam na trati se čuje klic pastirja, ki svojo čredo žene naprej ali pa nazaj, in na daljnji deželni cesti je slišati tovrne vozove, škripajoče in stokajoče, kakor bi že Bog ve kako dolgo ne bili namazani. A temu ni tako. To škripanje je vozni naredil navlaš. To je osamelcu, rekel bi, zabava. Ako jih je več skupaj, delajo drugače. (Pride še.)



ste, da ste resni in zdreli močje. Danes teden bode zopet shod v tem prvem okraju, in sicer pri sv. Mariji Magdaleni spodnji. Vabim vas, da pridete tudi tja. Danes je bilo izrečenih mnogo pritožb, ali na srcu nam je še marsikaj. Ne smemo pozabiti, da v prvi vrsti moramo sami delovati za zboljšanje razmer. Saj ne moremo utajiti tega, da smo mnogo zakrivali sami, ker smo bili preskromni prepošlevni, prenezavedni in — predobri. — A sedaj je zadnji čas, da jamemo odločno nastopati v zavesti, da tudi mi vršimo svoje dolžnosti in da vsled tega smemo tudi zahtevati svoja prava. Odvisno je torej le od vas samih, da-li se nam razmere obrnejo na boljše. To pa se zgodi le tedaj, ako bomo vsak na svojem mestu. Razna znamenja kažejo, da se pripravljajo spremembe. Tako veselo znamenje je včeraj došla vest, da so naši poslanci na Dunaju sklenili z a s n o v a t i j e d i n s t v e n j u g o s l o v a n s k i k l u b. (Komaj je predsednik Mandić izrekel te besede, začelo je po dvorani in ploskanju in živio klicem ni hotelo biti ne konca ne kraja.) Tudi poslanci so prišli do spoznanja, da le v zlozmem delu in v vzajemnosti med Hrvati in Slovenci je rešitev iz sedanjih tužnih razmer. Po tem spoznanju morajo priti boljši časi. Vam pa, dragi Škedenjci, mora biti ta vest v posebno zadoščenje, kajti vi ste bili, ki ste posebno resolucijo pozdravili izstop posl. Nabergoja iz Hohenwartovega kluba. (Živio-klici.)

Častiti zborovalci! Na vseh dosedanjih shodih smo se spominjali osebe našega premilega vladarja, onega milega vladarja, ki črti krivico in ki hoče, da bodi pravica vsem. Tudi danes moramo dati duška svojim udanostnim čutilom. V ta namen vas prosim, da soglasno in navdušeno vskliknemo: Bog obvari in Bog blagoslovi našega cesarja in kralja Frana Josipa I.! — Zborovalci so se odzvali temu pozivu gromovitimi, navdušenimi živio-klici.

Predsednik Mandić: Zborovanje je zaključeno.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. decembra 1896.

Državni zbor. Včerajšnji seji zbornice poslancev treba pripisati nekoliko zgodovinske važnosti: pričela se je razprava o borznem davku. Potem, ko je zbornica vsprejela zakonske načrte o pristaniških pristojbinah in kredit 1,200.005 gold. za udeležbo Avstro-Ogerske na svetovni razstavi v Parizu, dvignil se je finančni minister Bilinski, da utemelji svojo predlogo o borznem davku. Zadnji čas bi bil res, da bi se davčni vijak jel navijati malo navzgor, potem, ko se je že do skrajnosti navijal navzdol. To je res anomalija in najhuja krivica, da morajo nižji sloji, da morajo kmet, obrtnik, trgovec prispevati za državo do skrajne meje možnosti, dočim so se tej dolžnosti odtegovali uprav oni, ki imajo največih dohodkov: posestniki kapitala, mobilnega premoženja. Kmet, ki le z največim naporom more preživljati sebe in rodbino, mora nositi breme davkov, a oni, ki brez truda služijo tisočake in tisočake, so bili lepo svobodni tega bremena; pač pa so imeli ves politički upliv na svoji strani. Vladni načrt o borznem davku nam sicer ni znan in ne vemo torej, ali bode isti odgovarjal našim pričakovanjem. No, nekaj je doseženo že s tem, da je led prebit.

Minister Bilinski je zatrjal odločno, da ne predlaga tega načrta iz nasprotnosti do mobilnega kapitala, toda vladi je dolžnost, da objektivno in nepristranski postopa z vsemi strokami pridobivanja. Ob tej priliki je ostro grajal postopanje izvestnega novinstva, ki le podkopuje kredit Avstrije v inozemstvu. Posebno je grajal postopanje nekega lista (menda „Neue Freie Presse“) ob vprašanju pogajanja z Ogersko o kvoti. Tako postopanje da je nepatrijotičsko. (Kedaj je židovsko novinstvo poznalo avstrijski patrijotizem? Isto bi prodalo tudi vso Avstrijo Ogerski, da le varuje židovsko-liberalni interes. Op. ured.) Ta izvajanja ministrova so nam zgoznila zelo, ali njih zaključek nas je poparil. Kakor pa uredbi uradniških plač, tako se tudi v tem slučaju vlade noče vezati na nikak termin, kedaj naj zakon stopi v veljavo.

V razpravi zakona o pristaniških pristojbinah je izustil posl. Lueger znamenite besede, da moramo skrbeti za našo trgovinsko mornarico, kajti italijanski poslanci, ne izvzemši vladnih, delajo vso

silo na to, da bi morje adrijsko postalo izključno italijansko! (Čujte! Čujte! med Hrvati in Slovenci.) Pripomniti bi bilo še ozirom na zadnjo sejo, da so za fidejkomis grofa Čartoriskega glasovali tudi Hrvati in Slovenci, a večina Mladočehov se je oddaljila, da ne bi morala glasovati proti vladi. Tudi to je simptomatično.

O shodu duhovnikov na Dunaju radi uravnave kongruje, posnemamo še iz „Naše Sloge“: Osmerni dekanatov škofije tržaško-koperske je zastopal drž. posl. Spinčić. Zborovalci so pozdravili poslednjega najpristraneje. On pa je pregovoril tako-le: Čast mi je pozdraviti vas najpristraneje v imenu duhovnikov hrvatskega in slovenskega naroda iz Istre in jednega dela Goriške, ki so me poslali sem, ter izreči željo, da bi bilo vaše današnje zborovanje kronano najboljšim uspehom toliko za katoliško cerkev in za narode, med katerimi vzdržujete, jačite in pospešujete katoliško vero, kolikor tudi za vas. Ta pozdrav je bil vsprejet oduševljeno. Potem je izjavil veleč. gosp. posl. Spinčić v imenu istih duhovnikov, da žele ukupno postopati z ostalimi duhovniki in da je njihove težnje odobril njihov presvetli in prečastni škof, da se sploh pridružuje prošnji duhovstva sv. Hipolita, da pa hoče nekatere posebne želje povdariti v podrobni razpravi.

Dočim je določeno že v vladnem načrtu, da se ustanove za svete maše ne bodo obračunavale med dohodke, sklenilo se je, da med iste ni uštevati tudi pristojbin stole, katere so itak neznatne radi siromaštva prebivalstva; da imajo dekanat dobivati gotovo svoto za opravljanje dekanskih poslov, med tem ko se ni hotelo niti čuti o tem, da bi posebej dobivali za vodstvo matrik. Poskrbljeno bode tudi za one, ki nadomeščajo izpraznjene koprature, kakor tudi za eksponirane kapelane.

Posl. Spinčić je povdarjal o raznih prilikah, da bi se moralo točno določiti z zakonom ali vsaj z naredbo, do česa imajo pravico duhovniki, da ne bode pisarij, trajajočih včasih po več let, in pa nagajanja od strani pojedinih uradnikov. Tako zlasti gledé dobavljenja vode, gledé morebitnega pavšala za konja, sosebno pa gledé na penzije duhovnikov. Omenjal je tudi potnih odškodnin za duhovne pomočnike. Le-ti se premeščajo pogosto in je treba pomisliti, da le-ti vodijo svoje gospodarstvo že od prvega začetka. Najodločneje pa se je potegoval za to, da se odpravi bira. Ista je ponižujoča za duhovnika. Z biro se ne doseza namen še radi siromaštva ljudstva in pa radi padanja cen, zlasti pšenici. Bira je poleg tega neopravičena tudi za ljudstvo samo v dotičnih župnijah. Prebivalstvo plačuje davke v krvi in denarju; državi je torej dolžnost skrbeti za to, da ljudstvo dobiva vsaj dušne hrane. Ako to prebivalstvo doprinese se svojimi davki za dohodke v drugih župnijah, zakaj naj ne bi potem skrbeli zanje prebivalci ostalih župnij vse monarhijske. Z odstranjenjem bira bilo bi pomagano duhovnikom in siromašnemu ljudstvu, po onih župnijah, kjer še obstoji bira. Ker je to vprašanje še malo poznano večini duhovnikov, vsprejelo se je načelno, da se bira odstrani, ter odločilo, da naj odbor duhovnikov premišlja, kako bi se dalo to storiti.

Pri tem in vsem je bilo zborovalcem pred očmi siromašnejše duhovstvo in siromašno ljudstvo. Izrečno se je povdarjalo, da se ureditev dohodkov duhovstva ne sme zgoditi z obremenjenjem siromašnega ljudstva. Duhovniki bi raje stradali, nego da bi se še huje obremenili siromašni župljani. Pobojski naj se uvedejo na račun velikih kapitalistov in zlasti borze. Vso razpravo je vodil pravi krščanski duh, zahtevajoči med ostalim, da človeška družba skrbi za uboge, siromake in oslabele.

Kdor bi hotel kaj izvedeti od stalnega odbora, ali mu kaj priobčiti, naj se obrne do veleč. g. Eichhorna, župnika v Nussdorfu (Wien-Nussdorf).

Italijanska ekspedicija v Afriki — pomorjena! Italija ima „smolo“ v Afriki. Komaj so se nekoliko pomirili duhovi radi nesreč v Eritreji, že je došla zopet žalostna vest, da je na grozen način poginila neka italijanska znanstvena ekspedicija. O tem posnemamo iz listov: Kapetan Cecchi, italijanski konzul v Zanzibaru, je priredil minologa meseca znanstveno ekspedicijo na obrežje Benadir, ležeče v deželi Somali. To ekspedicijo pa so posekali divjaki. Padlo je več častnikov in vse

spremostvo, z jedno besedo: divjaki so pomorili vse. O tem dogodku, o katerem prinašamo na drugem mestu posebno poročilo, interpeleval je v včerajšnji seji italijanskega senata senator Camporeale ministra za zunanje stvari, Visconti-Venosto. Minister je odgovoril: Vesti, ki so došle vladi o žalostnem dogodku na obrežju Benadir, nameraval sem objaviti v njih celoti in dati občinstvu na znanje. Kapitan Cecchi, naš konzul v Zanzibaru, mož, ki ima o Afriki večletno in temeljito izkušnjo, in ki je več let svojega življenja žrtvoval za eksploracije afričanskih zemlj, ta mož se je podal v sredi novembra meseca na obrežje Benadir, da tam zistemuje novo trgovsko-administrativno italijansko družbo. No, soditi je, da je Cecchi smatral potrebno, preiskati tudi notranjo deželo in da je bil tem povodom preveč zaupljiv. To se more sklepati iz tega, ker si je vzel s seboj le majhno oboroženo spremstvo in da se je ekspedicije udeležilo več častnikov in nekoliko uradnikov, ne da bi to bila njih službena dolžnost. Cecchi in njegovi spremljevalci so padli vsled jednega onih napadov, ki so, žalibog, prepogosti v zgodovini eksploracije Afrike. — Kar pa se dostaja namena vlade v očigled temu dogodku, omeniti je, da je nekoliko kaznij že izvršenih. Vlada pa že stori vse potrebno, da se izvrše še nadalje stroge kazni in bode gledala na to, da bodo te kazni eksemplarne, do kamor more seči italijanska roka in v onih mejah, v katerih se morejo in smejo pojavljati naše sile. Mi ne namerujemo zopet pričeti dōbo afričanskih ekspedicij. Nikakor pa ne odstopimo od programa naše politike gledé Benadirja, katera politika je trgovskega nikakor pa ne vojaškega značaja. Vlada stori vse potrebno v obrambo in zaščito naših tamošnjih ustanov, ki se nahajajo in ostanejo izključno le na obrežju. — Vzlic vsem tem zatrjevanjem ital. ministra pa smo vendar uverjeni, da tudi to nesrečo porabijo oni krogi, ki zahtevajo, da bi se Italija umaknila iz Afrike.

Različne vesti.

Shodi po okolič. Jutri priredi potično društvo „Edinost“ javen narodni shod pri sv. Mariji Magdaleni spodnji, v hiši štev. 209 gosp. Antona Miklavca. To bode drugi shod v prvem okraju, drugi, ali jako potreben, kajti na prvi okraj — kakor smo že povdarjali — pritiska strašno sila tujinstva. Tu treba hrabrenja, vspodbujanja in pouka. Prosimo torej, seveda v prvi vrsti, domače rodoljube, potem pa tudi Škedenjce in meščane, da se udeležijo jutrnjega shoda. Kolikor več nas je iz mesta, tem bolj krepimo moralno okoličano. Opezarjamo, da pot vodi za pokopališčem. — V torek popoldne pa pojdemo na jako razrušena in razorana tla, v II. okraj: v Roccol. Tu se bode vršil shod v gostilni g. Mat. Prašel na hšt. 67 (za vojašnico domobrancev.) No, kolikor moremo soditi po dosedanjih pojavih v tem okraju, smemo se nadejati tudi v Rocolu najboljšega uspeha, kajti vse kaže, da so se tudi tu jele odpirati ljudstvu oči, in da se je popolnoma pleglo nekdanje navdušenje za g. Mauronerja. Ljudje vidijo sedaj, da so vse obljube ostale le — obljube! Jako umestno bi bilo, da bi sam g. Poldo prišel na naš shod in da bi povedal — tudi italijanski bi smel govoriti —, v kolikih sejah je bil v tej triletni dōbi in kaj je dosegel, ali kaj je vsaj skušal zares dobrega doseči za svoje volice. Po njegovem govoru bi se menda še bolj skrčilo število njega čestilcev. No, ker pa g. Poldo najbrže na naš shod ne pride, bodo pa naši govorniki skrbeli za to, da se zborovalcem natoči čistega vina o delovanju toliko naših slov. zastopnikov, kolikor tudi zastopnikov iz večine mestnega zbora. Rocolci pa naj le pridejo v velikem številu, da se prepričajo, kako stvari stoje.

Imenovanje. Grof Friderik Foggengurg, ki je bil dodeljen tukajšnjemu namestništvu, je imenovan okrajnim komisarjem pri namestništvu v Pragi.

V spomin. Dne 1. t. m. smo zagreblji pokojnega trgovca Josipa Kovačiča, ki si je se svojim dolgoletnim trudom prihranil lepo premoženje. V narodnem oziru je bil pokojni do pred malo časa „mrtva duša“. Poslednji čas pa je bil postal ves drugačen; podpisal je rad pooblastilo za utok proti izpuščenju iz volilnih list in ob istej priliki izjavil svoje ogorčenje zoper postopanje magistrata proti nam Slovincem.

Bil je dobra duša in ni bil sam kriv, da ni več koristil svojemu narodu. Okolnosti so ga od-tujile svojemu rodu; tem hvalevredneje je, da se je zavzel za rod svoj, kakor hitro so se mu odprle oči. Vječna je mu pamjat!

Že zopet! S Proseka nam pišejo: Vrsta žrtev zadnjega shoda na Proseku se ni završena. Shodi, ki jih prireja pol. društvo „Edinost“ po okolici, morajo strašno bosti naš mestni magistrat. Saj so znani čitateljem razni slučaj, kako so naši pridni delavci in narodnjaki zgubili svoj, v pod-ročju magistrata sicer krvavo zasluženi kruh. S tem mené nasprotniki, da prepričajo nadaljnje svobodno gibanje okoličana. Varajo se. Posebno pozornost so obrnili nasprotniki na zgornjo oko-lico, zlasti na Prosek. Prosek bi seveda hoteli u-kloniti, ker vedo, da je tu prava narodna trdnjava in da veje tu pravi slovenski duh. Tu je vse „delo“ Vidussa in njega pomagačev ostalo dose-daj brezvspešno in vsi njega vspehi so bili dose-daj podobni blamazam. Ali se nasprotniki nadejajo več uspehov od proganjanja? V zmoti so. O tem jih more poučiti vsiklik onega delavca-poštenjaka: „Raje na pomolu sv. Karla v morje, nego posta-nem renegatom!“ Ali nasprotniki so zaslepljeni v svoji strasti: nočejo odnehati in nadaljujejo pre-ganjanja. Te dni je moral pobrati šila in kopita in ostaviti delo mož poštenjak, katerega spoštuje, kdor ga pozna. Zakaj? Zato: ker je mož v pra-vem pomenu besede. Ko so ga odstavili tako ne-nadno, kruto in brez vsakega razloga, utrnila se je solza marsikateremu dosedanji mu sodelavcev. In na vprašanje, zakaj tako postopanje, dobil je proganjanji odgovor: na višji ukaz! Lep ukaz to. Celó dotični organ mestnega magistrata se je menda sramoval povedati resnico!

Toda nasprotniki naj si zapomnijo, da od vsega tega ne bodo imeli nikakega dobička, pač pa pade na njih odij neliberalnega, netolerantnega in ne-človekoljubnega postopanja. Krepka roka in po-štenje okoličana, združena spoštovanjem do bliž-njega, dobiva povsodi vsakdanjega kruha!

Sedaj pa trezno besedo še, našim okoličanom: Bodite zložni in vztrajajte! Gorje onemu, ki bi se hotel okoristiti z ogleduštvo proti lastnemu bratu! Je nekaj takih kukavic med vami, ki vas ovajajo; teh se ogibajte! Tolažite se, da tudi tem brezvestnežem pride ura plačila, kajti je še vedno resničen rek: „Danes meni, jutri tebi!“ Tudi za laško gospodo v mestu pride „črni petek“, pride, kakor gotovo je Bog v nebesih! Bog sicer res ne plačuje vsake sobote, ali plačuje prej ali slej in plačuje pravično in strogo. Nikdo se ne odtegne zasluženemu plačilu! On plačuje dobro in kaznuje slabo. Ostanite torej dobri, to je: poštenu, značajni, zvesti! Bolje je trpeti krivico v poštenju, nego rajati v nepoštenju. Ko pade kri-vica — in ta mora pasti — boste vi, ki ste ostali poštenu, lahko ponosnim čelom stopali v svet, dočim se bodo oni vaši sovaščani — na srečo jih je le malo — povsesenimi očmi izmikali pogledu značajnih mož. Bog ne zapusti nikdar pravičnega!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda za „Božičnico“ so darovali nadalje: g.a Karla Po-nikvar in g.a M. Lieske po 10 kron, g.a Ana Pertot 2 kroni, č. gosp. Normali 4 krone. — Bog plati!

Okrajno glavarstvo za Trst in okolico. Pre-jeli smo in objavljamo: Gospod urednik! — Ko ste Vi pred letom dnij prvič potom publicistike sprožili misel o osnutju okrajnega glavarstva za tržaško okolico, sem bil jaz udano podpisani med prvimi, ki so Vam čestitali na prekarni ideji. Že takrat pa sem se jaz usojal razširiti Vaš predlog v zmislu, da naj bi se ustanovilo okrajno glavar-stvo ne le za tržaško okolico, nego tudi za mesto samo. — Danes, ko se je za Vašo misel razvnela tako živahna in krasna agitacija, da se človeku srce v prsih smeje, mislim, da je zadnji čas, da se povrnem na širši svoj predlog.

V razpravah shodov, do sedaj obdržanih po okolici, čuli smo, rekel bi, sto in sto razlogov, iz katerih je nujno potrebno osnutje okrajnega gla-varstva za tržaško okolico. Ali jaz bi trdil, da vsi oni in še veliko več družih razlogov govoré za to, da se tudi v tržaškem mestu odvzame mest-nemu magistratu delegirani delokrog. Saj je vendar vsem znano, kako on uprav tukaj oblastno in pa-šasto postopa in to večji del v stvarih, ki mu

prav za prav ne pripadajo, kakor n. pr. v šolskih, obrtnih, vojaških, statističnih in drugih zadevah. S tem, da bi se agitacija razširila tudi na mesto, izvilo bi se tudi podkupljenim rogo-viležem orožje iz rok, da se zdaj dela na odcepljenje okolice od Trsta.

Ni dvomiti, da bi si okolica močno in hitro opomogla pod upravo okrajnega glavarstva — ali naj pa te sreče in boljše bodočnosti ne privoščimo tudi mestu? Ali se nam tu ne pogublja ravno tako drag živelj kakor tam? Ali ne dobivajo ravno tu, v sedanji vsegamogočnosti magistrata, zaslonbe politično najnezaželnejši elementi? Oporekalo se bo morda, da so tu drugi faktorji poklicani bra-niti državno korist in patriotično mišljenje, da je tu dandanes še nemogoče razviti potrebno agita-cijo itd. Jaz bi rekel, če imajo drugi dolžnost ču-vati državno, pripada nam skrb za narodno korist, in ker se ena od druge v Trstu ločiti ne da in ne sme, skrbimo, da se pospešujeta o b enem obedve in s tega stališča ni samo naše pravo, ampak je tudi naša dolžnost klicati: Ca-veant consules!

Kar se tiče agitacije, ne bojmo se! Ta se bo rodila sama iz sebe, ako je bomo potrebovali. Morda se nam pa posreči tudi brez šumečih sho-dov, da prepričamo visoko vlado, da stvar za ka-tero se borimo, je dobra in sveta! In v to Bog pomози! — Vaš Brglez.

„Miklavžev večer“. Še enkrat opozarjamo na nocojšnji tradicionalni „Miklavžev večer“ v telovadnici „Tržaškega Sokola“. Začetek točno ob 8½ uri. Darila, namenjena otrokom, paje do-poslati najdalje do 6. ure.

Koncert „Slovenskega pevskega društva“. Vabila in program za ta veliki koncert se že raz-pošiljajo. Iz obsežnega programa je razvidno, a mi smo se osvedočili tudi na skušnjah, da bo de na tem koncertu glasbenega užitka, kakoršnega menda še niso priredili tržaški Slovani. Jako umestno je, da je na vabilih natisnjen tekst Hu-badovih „Narodnih pesmi“. — Vstopnina za osebo 50 nč. Sedeži (naslanjči) v prvih treh vrstah 50 nč.; v drugih 4 vrstah po 30 nč., v ostalih vrstah po 20 nč.

Mesto poštnega odpravnika je razpisano pri o. kr. poštnem uradu v Plavu (okr. glav. Gorica) proti pogodbi in kavolji 200 gl. Letna plača 150 gl., uradni pavšal 40 gl. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

O omiki. Pišejo nam: Človek ne živi le od kruha, temveč od vsake besede, katera pride iz ust Božjih. Kdor skrbi za pravo omiko ljudstva, ta oznanjuje besedo Božjo! — Gladen človek ne vpraša, kdo mi je dal kruha, od kod in kako je prišel kruh. V veliki stiski posluhuje se čisto tudi krivičnih sredstev, da le pride do živeža. Znano nam je celó, da v najbolj kritičnih slučajih in v najbolj divjih narodih, človek človeka kolje in je. Omika ne pozna takih činov. V krajih, n. pr., kjer tudi se je to dogajalo nekdanj, živi sedaj mnogo in mnogo več ljudstva, mnogi v blagostanji, drugi pa se preživljajo pošteno z delom svojih rok. Omika je je dovedla do blagostanja, do poštenega življe-nja. V minulosti so se sicer tudi oznanjevalci vere včasih posluževali krivičnih sredstev in nasilja, toda take čine treba obojati vsikdar. Koliko bolj bi se zgrozil pošten olikanec, ako bi kdo hotel pod koncem devetnajetega stoletja z nasiljem širiti omiko. Je-li mogoče misliti na ugonobitev naroda, ki je že na poti omike? — Toda omiko treba širiti in popolnjevati primernimi sredstvi in tako primerno sredstvo je v prvi vrsti domači jezik. Nevedne treba učiti v poznanem jim jeziku. A ka-teri jezik je najbolj znan človeku? Gotovo oni, katerega nas je učila mati. — Človek se najložeje potožuje v materinem jeziku; najrajše sprejemlje to-lazbe svetá v domačem jeziku. — Oni, ki se je kaj pregrešil, mora biti posvarjen v domačem je-ziku, da ložeje spozna krivico ter se poboljša. Kdor je zatožen po krivem, se zamore prav braniti in zagovarjati le v domačem jeziku, da pride njegova nedolžnost ložeje na dan itd. — Preljubi lahobčiči, ki se nekaj bahate, da dajate okoličanom kruha (to je bilo že večkrat povedano, da ga ne dajate, temuč si ga morejo zaslužiti sami), ali pa skrbite za dušni kruh svojih domačinov drugorodcev? Ali skrbite, da bi se zamogel vsakdo poučiti, braniti,

zagovarjati, prositi itd. v domačem slovenskem je-ziku? — Človek potrebuje zelo malo, da si uteši glad; ali potrebuje zelo veliko, da si ustvari srečno, zadovoljno, prijetno življenje! Do takega življenja ni mogoče brez omike. Ker pa prava omika za-more prodreti v narod le po domači govorici, a te govorice vi ne umejete ter jo hočete zatreti v svojih sosedih drugorodcih, potem smemo reči, da vi niste prijatelji omike. Čudni liberalci, ki si pri-svajajo naslov povspeševateljev napredka in omike, pa hočejo zaprečiti izobražbo svojim domačinom! Dobro veste, ali bi morali vedeti, kam zaide človek brez omike! In vendar zastavljati oko-ličanu pot do omike. Drugače delajo sloven-ski voditelji. Oni bude ljudstvo, bude je k omiki, torej je navajajo k lastnemu, in po takem tudi k vašemu, splošnemu blagostanju! Ljudstvo brez voditeljev, buditeljev, bi morda molčalo ter trpelo krivice. A kaj potem, ko bi bila prenapol-njena mera krivic, kaj bi se zgodilo? Ali ne mi-slite na to? Ali ne veste, da se kolo časi vrti in da gorje onemu, ki bi je hotel ustaviti nasiljem. Pravi naprednjaki ne delajo tega. Vi niste pravi naprednjaki, o slavna laška gospoda! Vi hočete napredovati le v minolost, v temo! Omika pa noče teme, ampak svetlobe, luči! Zato smo mi napredu-joči Slovani, sinovi luči — sinovi omike.

Izpod Nanosa nam pišejo: Danes zjutraj (3. t. m.) nas je prebudil ob 2. uri po noči plat zvona. Le pogum in prisotnost nekaterih vaščanov sta zabranila, da ni bilo Razdrto v nekoliko tre-notkih prah in pepel. — Naletale so redke sne-žinke, burja je silno vlekla, mraz in tiho sta kraljevala v vasi. Niti ponočna straža ni opazila nevarnosti. Tam na vzhodnem koncu vasi je pa pred pečjo tlel pod na mostovžu v prvem nad-stropju hiše št. 32. Pregorel je že strop v vezo, ko je slišala prasketanje ognja najemnica v prit-ličju in šla klicat soseda K. Krušiča. Ta se je stresel, ko je videl tik ognja slamo, v bližini seno in otavo. Hitro je potrgal tleče deske in remeljne narazen, osamil ogenj in šel po vodo in po pomoč. Mož se je opeknel in poškodoval, ali misel na slam-nate strehe, mraz in burjo je bila hujša od bole-čin. V par zamujenih minutah bi bil plamen prodril streho in začel z burjo svoje grozno gospodarstvo. Hipoma je bila vsa vas po koncu in videla — že skoro odstranjeno nevarnost; ostal je le strah in pa svarilo: previdnost z ognjem zlasti v vihnem vremenu.

„Tržaški Sokol“ naznanja, da s ponedeljkom dné 7. t. m. začne zopet redni pouk v telovadbi in sicer: I. moški oddelak vsak ponedeljek in petek od 8½ do 10 ure zvečer. II. oddelak (starejši telovadci) vsak ponedeljek in petek od 7½ do 8½ zvečer. Gojenci pa bodo imeli pouk kakor do zdaj, ob sredah in sobotah od 4. do 6. ure po-poludne. Pouk v I. možkem oddelku prevzame blagohotno začasno brat Seb. Čenčur; v II. oddelku brat dr. Otokar Rybač. Oddelak gojencev pa prev-zameta brata Jos. Bubnič in Jos. Štoka.

Ženska oddelka ostaneta še nekoliko dnij brez telovadnega pouka, a skrbelo se bode vstreči tudi v tem pogledu čim prej vrlim našim gojenkam telovadbe. Konečno se obača odbor do vseh te-lovadcev s prošnjo, naj zahajajo točno in redno k vajam, da ne zaostajajo za drugimi in da ne prečije racionalni pouk in uspešen napredek. Stariše se prosi, naj pošiljajo vpisane gojence o pravem času k vsaki vaji, ker drugače ni možno pričakovati od njih dobrega napredka.

Izpred porotnega sodišča. Razprava proti Moravcu in tovarišem je končala predsinočnem se sledečo obsodbo: Edvard Moravetz je dobil tri leta težke ječe; Leopold Lonznar štiri leta, trgo-vec Ivan Sponza dve leti, Peter Bachdiar pa jedno leto težke ječe.

Včeraj je pričela razprava proti Petru in Mariji Persiču z Voloske. Peter Persič, kateri je bil, kakor znano, to poletje ušel iz zapora in so ga lovili po strehah, obtožen je umora in golju-fije, tovarišica mu Marija Persič pa goljušije. O tej razpravi sporočimo v današnjem večernem izdanju.

Razprava proti morilcema Ostromana. Glasom iz Malega Lošinja došle vesti, se bode vrnila razprava proti onima občinskima stražarjema, ki sta iz na-rodne strasti umorila mladeniča Ostromana, pred porotnim sodiščem v Gradcu, katero sodišče je delegirano za to razpravo od vrhovnega sodišča.

General, ki se ne mara dati pokopati. Predvčerajšnjem je umrl na Dunaju v pokojni general-major Emil pl. Huber. V svoji oporoki je bil odredil, da je njegovo truplo odpeljati v Gotho in je sežgati v tamošnji zgradbi za sežiganje mrtličev. Vsled te testamentarne želje pokojnikove prepovedal je kardinal Gruscha duhovščini udeležbo na sprevedu, ko so truplo prepeljali na kolodvor.

Ponesrečena italijanska ekspedicija v Afriki. O masakrirani ekspediciji kapitana Cecchija, o kateri govorimo tudi na drugem mestu, poročajo iz Rima: Ekspedicija kapitana Cecchija si je stavila nalogo preiskati izvire reke Uebi, ki leže kakih 20 kilometrov oddaljeni od italijanske trgovske naselbine Mogadiscio. V okolici Mogadiscio živi plemo črncev Abgal; soditi je, da so Abgali umorili Cecchijevo ekspedicijo. Omeniti je, da je dobil Cecchi od trgovske družbe nalog na nje stroške preiskati okolico Mogadiscio. Častniki italijanske vojne eskadre so se pridružili Cecchiju, hoté uporabiti to priliko za „lovski izlet“. Med temi sta bila fregatna kapitana Mongiardini in Maffei, poveljnika vojne ladije „Staffetta“. Čim je vlada doznala o masakru, odredila je, da odplovi oklopna „Volta“ pred Zanzibar, kajti ta napad na italijansko ekspedicijo priča, da italijanski konzul v Zanzibaru nima nikakoršnega ugleda pred plemenom, živčimi v notranji zemlji.

Italijanski ujetniki, ki se ne marajo vrniti. Rimski „Messaggero“ poroča, da so nekateri italijanski ujetniki prosili ministerstvo dovoljenja, da smejo ostati v kraljestvu Šoa, namesto da bi se vrnili v Italijo. Pravijo, da se jim godi jako dobro. To velja posebno o onih, ki so izučeni urarji, stavbarji, ali graditelji.

Baratieri — pisatelj. Iz Bolcana javljajo: Prve dni prihodnjega leta izide v Tridentu knjiga, ki jo izda Baratieri. V tej knjigi bode opisana vojna Italije proti Abesiniji. Umevno je, da seosebno vojaški krogi pričakujejo obelodanjenje te knjige veliko radovednostjo.

Naseljevanje v Severni Ameriki. New Yorški „Glas Naroda“ javlja iz Washingtona: Letno poročilo višega komisarja za naseljevanje kaže, da je v poslednjem fiskalnem letu dospelo v pristanišča Zjedinjenih držav 343.287 priseljencev, 84.706 več, nego leto poprej. 2199 osebam niso dovolili izkrcati se, ter so jih na stroške parobrodskih družb vrnili v staro domovino. Od teh zavrnjenih je bilo 776 kontraktnih delavcev, ostalim pa je zakon branil izkrcati se. Med te so prišteti: oni, ki niso imeli najmanj 10 dolarjev gotovine, pohabljeni, take ženske, ki so bile ostavile svojega moža v prejšnji domovini in pa otroci brez spremstva. Razven teh so poslali v staro domovino tudi 238 oseb, ki so bile že v prvem letu svojega bivanja v Ameriki prisiljene prositi pomoči javnih dobroteljskih zavodov. Poročilo pravi, da je bila večina novih priseljencev vajenih delu, torej je pričakovati, da si zaslužijo za svoje potrebe. — Gotovine so ti naseljenci prinesli s seboj 4.916.318 dolarjev, toda svota bila je gotovo mnogo viša, ker so zahtevali le od onih, da pokazejo denar, ki so imeli manj nege 30 dolarjev. Največe število analfabetov (ljudij, ki ne umejo ne čitati ne pisati) je bilo iz Italije, Avstro-Ogerske in Rusije, najbolj naobraženi naseljenci pa so došli iz Švice, Francije, Danske, Švedske in Nemčije.

Koledar. Danes (5.): Saba, opat; Krišpin, mučenec. — Jutri (6.): II. adventna nedelja. Miklavž, škof. — V ponedeljek (7.): † Ambrozij, škof; Agaton, mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 28 min., saton ob 4. uri 12 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri s jutraj 3 stop., ob 2 pop. 5,5 stop. C.

Spomini na Koroško.

(Dalja.)

Vse ni nič pomagalo, on je tulil svojo ter modroval, da otroci že znajo slovenski od doma, ter da jim zadostuje, ako se le čitati nauče slovenske knjige, kar se zgodi po njegovem mnenju, že prvo leto. Potem proči s slovenskim abecednikom! Vsa naslednja leta naj se urno vadijo vsi predmeti na podlagi kulturne nemščine.

Sploh je bil ta gospod jako odkritosrčen; povedal mi je vse in še več nego vse, ker je lagal in zavijal po receptu ultragermanov. Kadar je

bil govor o nemških stvarih, bil je ves v ognji — sama navdušenost ga je bila. O Nemčiji je govoril kakor o kaki obljubljeni deželi.

Poslušal sem ga rad, da sem mogel potem primerjati žnjim našega slovenskega učitelja. Kak razloček! Prvi ves v ognji za svoj narod, drugi pa pohlevna dušica, ki se upa jedva dihati v kolikaj večji družbi. Prvi si upa javno izzivati ter napadati kogar si bode, drugi pa, slovenski učitelj, je presrečen, da se zamore v kakem resnem slučaju skriti v kako omaro. Naj se temu nihče ne čudi. Pomislimo, kake ugodnosti uživajo nemški učitelji v primeri s slovenskimi! V šolah se jih je učilo vse drugače, kakor naše učitelje. Na celovškem učiteljskem ni učiteljev, ki bi se sramovali svoje narodnosti, pač pa na slovenskih učiteljskih, ako smem te zavode nazivati slovenske. Kako vse drugače so razlaga zgodovina na prej imenovanih. Pri nekem slovenskem učiteljskem sem zapazil vse zgodovinsko knjigo počekano z: von da — bis da. In ta: „von da — bis da“ je bila edina razlaga veleučnega gospoda profesorja, kakor mi je učiteljskišnik zatrjeval. Priporočal sem učiteljskišniku držati se svetega pisma, ko postane vzgojitelj: pojdi in stori tudi ti tako!

Da dobivajo koroški učitelji moralne in materialne podpore, mi ni treba povdarjati še posebe, Posebno liberalna stranka skrbi za učiteljstvo. Liste dobivajo brezplačno, posebno take, katere izdaja kako društvo. Tako sem videl n. pr. pri svojem znancu vse polno pamfletov — brošuric društva „Südmark“. Pri nas se pa nihče ne spomni na ubozega učitelja!

(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 4. (Poslanska zbornica.) Zbornica je sklenila, da je preiti v podrobno razpravo o borznem davku.

Peterburg 3. Ruska telegrafna agentura javlja: Izvestni organi inozemstva govore o nastalih nesporazumljenih med Rusijo in Francijo glede na vnano politiko in seosebno glede na vztočno vprašanje. Po dobljenih najzanesljivejših informacijah more se zatrditi, da ti dve državi soglašati popolnoma v vseh točkah Sicer pa je popolno soglasje med vsemi vlastmi.



VABILO

na občni zbor „Slov. pevskega društva v Trstu“, ki bode dne 20. decembra ob 2½ uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“. Dnevni red: Nagovor predsednika; poročilo tajnika; poročilo blagajnika; eventuelni predlogi; volitev novega predsednika in odbora.

Trst, 5. decembra 1896.

Predsedništvo.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Badmista. Pšenica za jeson — — — ršenica za spomlad 1896 8.19 do 8.20 Oves za spomlad 5.95—5.96. RA za spomlad 6.86—6.88. Koroza za maj-juni 1897. 4.—4.01 Pšenica nova od 75 kil. f. 8.25 8.80 od 79 kilo. 8.35—8.40. od 80 kil. f. 8.45—8.50 od 81. kil. f. 8.50 8.85 od 82 kil. for. 8.85 8.70. Jedmen 8.10—8.—prose 5.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe, boljše povpraševanje. Trg stalen. Prodaja le 15000 mt. st. 5 ne dražje. Vreme: mrzlo. Praga. Neračunani sladkor for. 12.—, november-december 12.10. mrzlo.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst: carino vred odpošiljatev procej f. 33.50 33.75 Ceneasce 34.50—34.75 Cetrorni 36.— — — V glavah sodih 37.— — — Havro. Kava Santos good average za december 58.25 za april 58.50.

Hamburg. Santos good average za december 48.25 za za mare 1897. f. 48.75, za september 49.75

Dunajska borza 4. decembra 1896

	danes	včeraj
Državni obliq v papirju	101.35	101.35
— v srebru	101.85	101.30
Avstrijska renta v zlatu	122.65	122.70
— v kroun	100.75	100.75
Kreditne akcijske	365.10	364.25
London 10 Lst.	119.90	119.95
Napoleoni	9.52½	9.53
20 mark	11.76	11.76
100 ital. fr.	45.52½	45.45



Borzni trg št. 14

Sedanja razstava: Zanimivo potovanje po prvih in prostih ih kopeljih Češka, tako: Toplice, Francova kopel, Marijina kopel in Karlovarski.

Ustopenina 20 novč. otroci 10 nov.

„Telovadno društvo Tržaški Sokol“

VABI NA

Miklavžev večer,

ki bode

danes, 5. decembra,

v društveni telovadnici.

RAZPORED:

1. Tamburanje.
2. „Šumski čar“, poje zbor „Slovanskega pevskega društva“.
3. Šaloigra „Dva sodnika“.
4. „Oblačku“, poje zbor.
5. Tamburanje.
6. Miklavžev nastop in razdelitev daril.
7. Ples in svobodna zabava.

Začetek ob 1½ uri zvečer.

USTOPNINA za člane 30 novč., za nečlane 50 novč. Člani v društveni opravi in otroci ne plačajo ustopenine.

Na obilno udeležbo vabi

Odbor.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 novč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 novč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer ga dobi po 20 novč. komad.

Narodnjakinja!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria števil. 1 (mej ulicama Chiozza in farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in pošteno vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebeno.

Prva tržaška tvornica dvokoles
spojena z mehanično delavnico
A. B. FANO
TRST - Via Nuova 9 - TRST.
TVORNICA DVOKOLES
po pravem angleškem tvorju in snovi
Ta tvornica popravlja in izdeluje povsem nova kolesa, nikilira in fernizi jih na ogenj. Sprejema se nikiliranje koles vsake snovi na električno oksidacijo zlatenje, srebrenje, kotlovinanje in galvaniziranje. V zalogi so vedno kolesa lastnega izdelka po najnižjih cenah. Vse druge potrebščine za kolesa po tvornej ceni gg. skladnikom in prekupevalcem prodaja se po odbitku na ceni.

ANTON ZIGOJ
brivec v Trstu, ulica Stadion št. 1 (v hiši g. F. Žitka)
se priporoča najlepše slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk. Ima na razpolago vsakovrstne vonjave.

Dr. Rose balzam
za želodec
iz lekarne
B. FRAGNERJA V PRAGI
je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.
Svarilo! Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno depoponovano varstveno znamko.
GLAVNA ZALOGA
Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“
Praga, na Mali Strani, ogelj Spornereve ulice.
Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.
Po pošti razpošilja se vsak flau.
Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.